

The fishermen

After all the dramas of the last few Gospels, today's seems fairly tame. No angels. No supernatural signs. No heavenly voices. Just a man going back to his home territory to begin the ministry for which He was born.

And yet, Matthew - as always - sees this simple fact as having biblical echoes and quotes from the prophet Isaiah - the prophet of liberation. He saw Galilee as the land of darkness (the north Kingdom of Zebulun and Naphtali were the first to be conquered by the Assyrians armies) - the place

where people walked in the shadow of death - the place where people would be the first to see the great light promised to them.

We heard similar words spoken on Christmas night - as we remembered the night when creation held its breath - and when light was given to the world.

The light is, of course, Jesus, but it has to be admitted not many people were aware of its shining among them.

Some were - and the Gospel goes on to recount how Jesus began to gather His disciples - calling people to follow Him.

They were busy about their daily work - and yet, there is something in Jesus that attracts them. Somehow they glimpse the light within - not perfectly - but enough for them to begin to make major decisions about how their lives are going to change.

Unlike most rabbis and teachers of the time, Jesus does not wait for His disciples to come to Him. He does not sit among the learned and clever and impress them with arguments

and draw them into discipleship. Rather, He walks among the people and, where He sees "promise" He calls a new disciple to follow Him.

It is a radical call for some - to leave everything behind and follow Him.

It may mean leaving behind the promise of a steady income in a successful family business.

It may be things that hold you bound - as symbolised by the nets.

It can be any manner of thing - and will vary from

one person to another.

Many people did not see the light - or hear the call.

Others saw it and sought to follow it - however imperfectly.

We too are people living in great darkness - in lands under the shadows of death.

Do we see the light - and hear the call?

And are we prepared to follow - however imperfectly - the path of a disciple of Jesus?

What does it mean for me?

Jesus does not ask everyone to leave everything behind - but nobody can be a disciple without leaving something behind.

What have you had to leave behind - or let go of - to follow Jesus?

Do you feel that He might be asking you to move further - and what would that mean leaving?

www.wellsprings.org.uk/weekly_wellsprings/year_a/sunday_03.htm

Reflection:

1. In what ways am I a "fisher" of men and women?
2. Am I expecting medals and rewards for being a Christian disciple?

Uzávierka nedeľného bulletínu je vždy v stredu o 8pm.

Informácie farského charakteru, hlavne pripravované udalosti v našej farnosti, posielajte cez email na adresu na jozef.starosta@slovakmission.ca

Tento bulletin pripravili O. Pavol Gera, Katka Starostová, Jozef Starosta

Slovenský kostol sv. Cyrila a Metoda Sts. Cyril and Methodius Slovak Church

472 East 8th Ave, New Westminster, BC, V3L 4L2,

Rev. Pavol Gera phone:604-526-7351 cell:604-721-7351

pgera@rcav.org cyrilmetod50@gmail.com www.cyrilmетод.ca

RESERVED

RESERVED

Jan 26, 2020

3.nedel'a v cezročnom období - 3rd Sunday in ordinary time

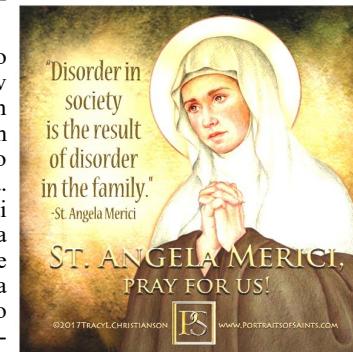
Angela Merici, panna - 27.januar

Angela Merici sa narodila okolo roku 1474 v Taliansku. Ked' mala 10 rokov, zomreli rodičia. Stáva sa františkánskou terciárou. Jej františkánski predstavení ju pozývajú k väznejenej pani, ktorá stratila manžela i deti. Tu začína svoje poslanie utešiteľky a radkyne. Toto poslanie sa postupne rozširuje na všetkých, čo sa na ňu obracajú s prosbou o modlitbu, alebo ako na prostredníčku a uzmierovateľku.

Roku 1524 putovala do Svätej zeme. Šesť mesiacov tak bola vystavená všetkým možným hrozbam a nebezpečenstvám. Na tejto ceste ochorela a oslepla. Trvala na pokračovaní v púti po svätých miestach a používala svoje srdce namiest očí. Pri návrate sa jej zrak vrátil. To sa jej stalo pripomienkou, aby si nezatvárala oči pred potrebami, ktoré okolo seba videla, aby si nezatvárala srdce pred Božím volaním.

Okolo seba videla chudobné dievčatá bez vzdelenia a bez nádeje. Angela dala dohromady skupinu slobodných žien a priateľov františkánov a spoločne vyšli do ulíc pozbierať dievčatá, ktoré potom učili. Vo svojej službe boli také úspešné, že aj v iných mestách si žiadali, aby aj u nich zaviedli svoj inovatívny prístup ku vzdeleniu. Ovplynuli veľa ľudí, dokonca i pápeža.

Zakladá „Spoločnosť svätej Uršule“ (25. novembra 1535). Tejto „rodine“ dáva Angela vlastnú Regulu, Rady a Závet hľbokej asketickej a duchovnej hodnoty, ale aj plné

pedagogickej prezieravosti. Spoločnosť sv. Uršuly bola prvou skupinou žien, ktorá sa venovala vzdelávaniu žien a ktorá pracovala mimo kláštora. Trvalo veľa rokov kým boli prijaté jej radikálne myšlienky vzdelávania.

Myšlienky a zásady Angely Merici sa veľmi rýchlo rozšírili po celom TalianSKU i vo svete. V TalianSKU zakladali Spoločnosti sv. Uršuly rôzni biskupi, vo Francúzsku sa tieto v 17. storočí pod vplyvom jezuitov pretvorili na rehoľné spoločenstvá.

Zaoberali sa výchovou dievčat a rozšírili sa do všetkých svetadielov. V nasledujúcich storočiach vzniklo podľa uršulínskej reguly mnoho ďalších kongregácií, príčom všetky pokladajú Angelu za svoju Matku. Vďaka tomu, že Spoločnosť svätej Uršuly sa rozšírila vo svojej sekulárnej

forme i v podobe rozličných inštitútov Sestier uršulínoch, je dnes Angela Merici uznávaná a uctievaná po celom svete.

Spiritualita Angely Merici a jej dcér je aktuálna stále. Jej novátorstvo je v idei a uskutočnení zasväteného života vo svete, v pedagogických zásadách, ktoré predznačujú myšlienky sv. Františka Saleského a sv. Don Bosca. Angela pripomína i nám: „Vystríhajte sa toho, aby ste niekoho nútili, pretože Boh dal každému človeku slobodnú vôle a túžbu, aby nebol do ničoho nútensý; Boh iba ukazuje cestu, pozýva ich a rádi im.“

www.zivotopisyvatych.sk/angela-merici-panna/

